

14 juli 2012

**'Het is mooi, dat boek Spreuken, er zit zoveel in!
Gaan we nog door in hoofdstuk 4?**

In hoofdstuk 4:1,2 staat:

*luister zonen, naar de aansporing van je vader
en sla acht op kennis van inzicht
want ik geef jullie een goede les:
verlaat mijn onderwijzing niet!*

Het is een goede les. Het onderwijs van onze vaders naar het vlees zouden we niet vergeten. Het is goed kennis van inzicht en begrip te hebben. Zonder de goede kennis van het woord van God (onze Vader) kom je niet verder en heb je geen begrip. Geen wijsheid. De 'aansporing' (naar zich toe trekken) is om naar te luisteren.

'We hebben goede raad, dat is kostbaar in deze tijd, waarin zoveel dwaasheid is.'

We hebben zeer veel Spreuken tot onze beschikking en we zijn daarin gezegend. Wijsheid is schaars. Het woord van God is vaak niet meer voorhanden. Zelfs niet in plaatsen waar mensen elke week samenkomen. Er zijn gemeentes waarin op zondag in de dienst alleen nog liturgie wordt gedaan: lofprijzing, aanbidding, misschien een getuigenis, maar geen woordverkondiging meer. Allerlei argumenten worden in stelling gebracht: te saai, te lang, te bijbelstudie-achtig, te moeilijk. Dan is de beste oplossing: helemaal geen woordverkondiging meer.

'Dat zal toch niet gebeuren zeker?'

O jawel hoor, er zijn gemeentes waar je op zondagochtend geen woordverkondiging meer hebt. Alleen nog ruimte voor wat de liturg vertelt. Maar het vervolg van deze Spreuken is:

*want ik geef jullie een goede les:
verlaat mijn onderwijzing niet!*

De gemeentes die geen woordverkondiging meer hebben, verlaten daarmee de bron van alle wijsheid en zegen en heerlijkheid: Gods woord, Zijn onderwijzing. Terwijl dat in de eredienst centraal moet staan, wil het ten minste het woord 'ere' met ere kunnen dragen!

15 juli 2012

'Wat zitten er toch veel leerzame dingen in dat boek Spreuken!'

Het derde vers van Spreuken 4 zegt ons weer iets opvallends:

*want ik was een zoon voor mijn vader
teder, en een enig kind voor mijn moeder*

Dit kun je zo toepassen op de Heer Jezus in Zijn jonge dagen op aarde. Vader Jozef (...) en moeder Maria zorgden goed voor Hem en Hij leerde van jongs af de Thora. Daardoor leerde Hij van Zijn werkelijke Vader.

'Later deed Hij op 12-jarige leeftijd de leraren in de heilige plaats versteld staan door Zijn vragen!'

Ja, en Hij was ook nog enige dagen (.....) zoek (verborgen) voor Zijn ouders. dat is weer typologisch iets moois. We zijn eraan gewend dat de drie dagen steeds iets uitbeelden. Later zou Hij zich steeds meer bewust zijn van Zijn zoon-schap. Dat is een steeds weer terugkerend thema in de Schrift, het zoonschap van de Heer Jezus Christus.

'Ja mooi, en wij zijn toch ook zonen?'

Dat is ook weer iets geweldigs. Wij hebben de zoon-plaatsing in Hem (Efeziërs 1:5) ontvangen. Dat houdt voor ons in: straks te midden van de hemelingen ons hemels lotdeel lijfelijk (met ons heerlijkheidslichaam) in bezit nemen. Daar zullen wij echt in onze bediening komen, die God voor ons gereedmaakt.

'Wat een geweldig uitzicht! Ik kan bijna niet wachten!'

Wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, daaruit verwachten wij onze redder, de Heer Jezus Christus, die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het gelijkvormig gemaakt zal worden aan Zijn heerlijkheidslichaam, in overeenstemming met de kracht waarmee Hij ook alles aan zich kan onderschikken! Het volle zoonschap van Christus Jezus is dan bereikt!

16 juli 2012

'Het is opmerkelijk, hoe de Schriften steeds van de Heer spreken!'

*Hij onderwees mij en zei tegen mij:
laat je hart Mijn woorden vasthouden
neem mijn geboden in acht en leef*

Het 'onderwees' is het Hebreeuwse woord 'yarah' waar onder andere het woord 'Jordaan' van afgeleid is. Het heeft met stromen (van woorden) te maken. Wordt in verband met stromend water gebruikt. Water is een beeld van het woord van God.

'Het spreekt voor zich dat wij het woord van God kunnen indrinken, dagelijks!'

Zo kunnen we ons steeds bewust zijn van Zijn genade en Zijn heerlijkheid. Het hart, dat de woorden van Jahweh, van God, vasthoudt, is een gezegend hart, want het wordt verlicht met dat wat God zegt. Zoals van Maria een aantal keren staat: 'en zij bewaarde de woorden die de engel gesproken had, in haar hart.' Dat is ook ons voorrecht: dat woord van God in ons hart hebben!

'Maar die derde zin? Geboden doen en leven?'

De gedachte hierbij is, dat het gaat om leven in de komende eon, die van het aardse koninkrijk. Een uitlegger als dr. E.W. Bullinger verwijst naar Leviticus 18:5. Daar wordt gewezen op het 'doe en leef', en zou dan verwijzen naar het leven in de eon van het aardse koninkrijk (en daarna). Het gaat niet om doen om dat leven te verdienen. Het gaat om geloof! Oók onder de Thora. Strikt genomen was het een bediening van de dood, men kon alleen door geloof leven, zoals de profeet Habakuk (2:4) al zei!

17 juli 2012

'We kijken weer naar een vers (5) uit Spreuken 4, en ik ben er blij mee.'

*verwerf wijsheid, verwerf inzicht,
vergeet niet een van de woorden van mijn mond en wijk er
niet van af.*

Twee keer het woord 'verwerven' in deze zin; het Hebreeuwse woord 'qanah' betekent 'verwerven' of 'door inspanning in bezit krijgen'; heeft te maken met: 'het proces van verzamelen van allerlei takjes voor een nest'. Wijsheid en inzicht komen de mens niet aanwaaien. Wijsheid (Hebreeuws: chokmah) en inzicht kun je deels door levenservaring opdoen. Voor het overgrote deel komen deze echter door de inwerking van het woord van God in je hart over een reeks van jaren.

'Ja, dat blijkt uit de tweede regel van deze Spreuk.'

De woorden van een wijze vader tot zijn zoon gesproken. De vader is wijs geworden en probeert zijn zoon wijsheid en inzicht mee te geven. Hoeveel sterker geldt dat voor ons als zonen van God! Dat woord, dat kostelijke, vooral via Paulus zouden we niet vergeten en er niet van afwijken. Beide processen gebeuren maar al te snel in het leven van gelovigen.

'Beide liggen in elkaars verlengde; van het een komt het ander.'

Meestal wordt eerst het woord van Paulus vergeten, of raakt op de achtergrond. Daarna duurt het niet lang meer of men wijkt van Paulus

af. Daarmee van de woorden van de verheerlijkte Christus Jezus. Ook dat wat gezegd wordt van hoe de ekklesia's (gemeentes) zouden functioneren.

Dat is wezenlijk anders dan bij Petrus en Johannes in de koninkrijks-gemeente. Bij Paulus lees je bijvoorbeeld niets over 1 voorganger die de plaatselijke ekklesia leidt. Het gaat steeds om *gezamenlijk* optrekken van de opzieners en de oudsten.

18 juli 2012

'Mooi, hoe we gisteren ineens de wijsheid van het Woord in de praktijk zagen.'

De Spreuken zijn praktisch gericht, naast de diepere lagen die er ook in zitten. Vandaag kijken we naar vers 6 van Spreuken 4:

*verlaat de wijsheid niet en zij zal je bewaren,
heb haar lief en zij zal je beschermen.*

Ligt in het verlengde van vers 5. Het niet vergeten, niet afwijken van het woord van God wordt nu vervolgd met: verlaat de wijsheid niet. Het woord 'bewaren' is het Hebreeuwse woord 'sjamar', dat een nog sterkere betekenis heeft: bewaken. De naam van de stad Samaria is ervan afgeleid. De wijsheid zal je bewaken, als je haar niet verlaat.

'Dicht bij de wijsheid van God blijven, dus. Die bewaart en bewaakt je.'

Ja, dé wijsheid en de kracht van God (1 Corinthiërs 1:30,31) is Christus. Wij zouden ons ernaar uitstrekken (jagen) Hém te kennen en de kracht van Zijn opstanding. Zoals Paulus in Filippiëzen 3 schrijft. Hij is het, in wie al Gods volheid woont en wij hebben Hém nodig. Niet de filosofie van mensen. Daarbij blijven is voor ons noodzakelijk. We leven gericht op de grote toekomst die Hij gaat geven.

'In de tweede regel wordt het positief gesteld: heb haar lief en zij zal je beschermen.'

Het is het Hebreeuwse 'ahavah', dat 'liefhebben' betekent. Aardig is, dat dit woord de getalswaarde (gematria) 13 heeft, net als het woord 'eenheid' in het Hebreeuws (èchad)! Liefde bewerkt eenheid en 13 staat ook voor een nieuw begin in de schrift. We zijn bijzonder bevoorrecht, die wijsheid van Gods woord tot ons te nemen en te zien, hoe Hij Zijn plan vervult, in wijsheid!

'Dat betekent ook heel praktisch: Gods woorden toepassen!'

Ja, vrede is het grote sleutelwoord voor de praktijk van ons leven. Ons leven is per definitie geloofsleven. We leven door geloof (Hebreeën 11), we wandelen door geloof (2 Corinthiërs 5:7). Dat is wat we zouden doen, met de wijsheid die God geeft. We houden, voor zover het van ons afhangt, vrede met alle mensen, inzonderheid de geloofsgenoten, en dat laatste is soms al lastig genoeg!

19 juli 2012

'Vandaag ook weer kijken naar het belang van wijsheid.'

Ja de wijsheid heeft als beginsel die te verwerven. In Spreuken wordt de wijsheid van grotere waarde gezien dan goud en zilver.

*het beginsel van wijsheid is: verwerf wijsheid,
en bij alles wat je verwerft: verwerf inzicht!* Spreuken 4:7

Opnieuw en zeer nadrukkelijk: Salomo stelt hier, dat het beginsel (rasjit, eerste woord van de Schrift) van de wijsheid is: verwerf die. Dat zouden we horen en ermee rekenen. Mensen doen soms hele gekke dingen om iets van waarde te verwerven, een mooi huis of een mooie nieuwe auto. Niks mis mee, alleen zie je dat gelovigen heel wat minder doen om de wijsheid te verwerven.

'Tsja, terwijl het zó waardevol is. Zonder de wijsheid begin je niet veel in je geloofsleven.'

Het kan je bewaren voor grote misstappen. Of voor een opgezette val. Vaak zie je dat het mis gaat omdat men niet eerst zorgvuldig het woord van God raadpleegt; men handelt eerder naar eigen inzicht dan dat men Zijn woord volgt. Dat zie in persoonlijke levens van mensen en in het functioneren van de plaatselijke ekklesia. Hoe ver is men vandaag verwijderd van het schriftuurlijke, paulinische beeld!

'De aan Paulus gegeven wijsheid heeft te maken met de hemelse bediening en de hoge plaats van het lichaam van Christus.'

Ja, en dat heeft zijn invloed op hoe we als plaatselijke ekklesia met diepe wijsheid van God kunnen optrekken en functioneren. Alle leden zijn immers rechtstreeks verbonden met het hoofd, Christus. Dat heeft weer zijn weerslag op hoe bijvoorbeeld oudsten en opzieners functioneren. Zij zouden toezien en zich *dienend* opstellen, waarbij we Paulus als apostel tegen de Corinthiërs horen zeggen: wij heersen niet over jullie geloof, maar zijn *medewerkers aan jullie vreugde!* (2 Corinthiërs 1:24).

20 juli 2012

'De Spreuk van vandaag (4:8) gaat door op de voorgaande.'

Dat kunnen we wel zeggen, als we hem lezen:

*houd haar hoog en zij zal je verheffen.
zij zal jou vereren, als je haar omhelst*

In het 'hoog houden' zit iets van: op elkaar stapelen. Wat je zou doen, is de wijsheid ('vrouw wijsheid' - Spreuken 31) verzamelen en opstapelen. Mensen in deze tijd doen dat met allerlei lera-

ren. Zij verzamelen zich leraren omdat hun gehoor gestreeld is, en zij stapelen die op. Daar luisteren zij naar. Meestal gaat het om leraren, die ernaast leren. Als je naast (wat er werkelijk geschreven staat) leert, kom je op ander spoor, en ben je jaren later heel ver van de waarheid afgedwaald.

'Wij blijven dus bij de bron van alle ware wijsheid: Gods woord?'

Dat is wat deze Spreuk in feite leert. We zouden de wijsheid van Zijn woord vasthouden, verzamelen en daar diep over nadenken, in ons hart sluiten zodat het onze wandel vast maakt. Want de wijsheid zorgt voor een vaste, op God gerichte levenswandel. We zijn bevoorrecht, dat we zelfs de wijsheid die eonen lang verborgen was, hebben leren kennen in het evangelie van Paulus.

'Dan is dat "zij zal je verheffen" wel heel passend hier!'

Absoluut, het woord heeft te maken met 'hoog' of: 'hoge plaats' of: 'verheven zijn'. Die wijsheid van God brengt je op een hogere plaats, zeker als we het evangelie van Paulus nagaan: in het hemelse bereik. En het brengt je leven nu al op een hoger plan, dat is onderschikking, de weg die de Heer zelf ging, in verachting, vernedering, bespotting door Zijn tijdgenoten, Zijn broeders (naar het vlees).

'We zijn bevoorrecht, dat we de wijsheid in Christus Jezus door Paulus mogen kennen.'

Het geeft ons leven de juiste richting: naar Hem toe, op Hem gericht leven. Het is de heerlijkheid van Christus, die het beeld van God is, die ons hart en leven verlicht, verwachting geeft. Daardoor is het leven op het hoogste niveau, al gaat het door lijden en verdrukkingen. Paulus had vreugde in zijn hart bij alles wat hem overkwam, omdat hij wandelde 'als ziende de Onzienlijke', hij kende het geheim, dat Gods hand achter alles zat wat in zijn leven gebeurde. Die zal het doen samenwerken tot het goede!

21 juli 2012

'Bijzonder, die wijsheid van Vader, die wij door de Spreuken heen vasthouden.'

Zoals we gisteren gezien hebben, is het voor ons in het bijzonder de wijsheid van God in verborgenheid, die dus verborgen was en door Paulus onthuld wordt. Als we de wijsheid omhelzen dan zal zij ons heerlijkheid brengen; de vrucht van wat God in ons werkt. In ons persoonlijk, de doorwerking van Zijn liefde in ons hart en leven naar de ander toe.

'Zij (de wijsheid) brengt ons heerlijkheid als wij die wijsheid in onze armen sluiten.'

Vanzelfsprekend is dat een stijlfiguur voor het aanvaarden van de wijsheid: het woord van God. Steeds minder mensen willen dat nog; het woord van God duidelijk naar zich toe krijgen.

Paulus was een verkondiger, leraar en apostel en sprak soms zelfs zo lang dat men slapend uit het raam viel. Men had toen wel oren naar dat unieke evangelie. Vandaag de dag wil men liever zelf over het woord discussiëren, dan eruit horen en dat meenemen en toepassen.

'Als je discussieert over het woord van God, is dat fout?'

Het gaat niet om fout of goed, maar om wat uit het discussiëren blijkt, namelijk dat men zich stelt boven het woord van God en in de discussie bepaalt wat waar of niet waar is.

Ieder heeft dan een mening of een opvatting - en de waarheid?

Die is zoek en blijft verloren in de kakafonie van opvattingen.

Dat is dan ook precies wat de tegenwerker wil: laat ze maar lekker discussiëren, dan komen ze er met zijn allen nooit uit.

'Nee, zo bekeken schiet het niet echt op.'

Het getuigt ook niet van wijsheid het zo aan te pakken. Al wat aan wat woord van God naar de mens toekwam, gebeurde niet door middel van discussie, maar door prediking, verkondiging.

Paulus en Barnabas brachten de boodschap van de liefde van God in Christus Jezus, daar valt niet veel over te discussiëren, dat is iets om te *gelooven*. Het *geloof in de beloften van God*, dát bouwt op, geeft je leven richting en verwachting!

22 juli 2012

'Wat zou onze volgende Spreuk betekenen?'

Het is wel een mooie (4:9):

*Zij zal op jouw hoofd geven: een krans van genade
met een kroon van pracht zal zij jou belonen*

De wijsheid, als jij die verwerft, zal jou genadevolle gedachten geven. In feite kun je zeggen, dat de wijsheid je gedachten door genade laat regeren. Dat wat op je hoofd zit, oefent macht over je denken uit. De wijsheid van God zorgt ervoor, dat je, als je die diep in je hart hebt gesloten, anders reageert op andere mensen.

'Wat betekent dat?'

Je behandelt die mensen vanuit jouw veranderde hart en gedachten. Genade is het, wat je anders doet reageren op hoe mensen naar jou toe zijn. De scherpe kantjes gaan van je reacties af. Je bent milder (en dus wijzer) in hoe je reageert, zeker als mensen onmogelijk kunnen zijn. En dat heeft weer zijn uitwerking.

'Het zou fijn zijn, als gelovigen onderling dat tonen.'

We kunnen er zeker van zijn, dat als de genade van God gaat doorwerken bij gelovigen onderling, er bijzondere dingen gebeuren. De wijsheid komt pas na aanhoudend bezig zijn met de Schrift en na jaren ervaring. Paulus bidt zelfs om de geest van *wijsheid* en onthulling in erkenning van Hem. en dan gaat het om het bijzondere Efeze-geheimenis. De leden van het lichaam van Christus blijken in dat geheimenis een heel aparte plaats te hebben in Gods plan: de hoge positie met Christus Jezus delen en zo die wijsheid aan de hemelingen bekendmaken!

'Verder zullen wij ook Zijn genade in mildheid tonen.'

De overstijgende rijkdom van Zijn genade mogen wij tonen en dat zal voor al die hemelse machten heel wonderlijk zijn. Het is ongelooflijk wat een toekomst nog voor de gemeenteleden in het verschiet ligt. Die verwachting, dat uitzicht, laten wij daar God voor danken!

23 juli 2012

'Vandaag weer een waar de woorden van de vader genoemd worden.'

*Luister, mijn zoon, en neem mijn uitspraken aan:
zij zullen toenemen (in) de jaren van je leven. (vers 10)*

Deze Spreuk is wat anders dan in de vertalingen, wat meer neergezet vanuit het Hebreeuws. Het is niet zo, dat het luisteren naar en aannemen van de uitspraken van Salomo ervoor zorgt dat je langer leeft. Het woord 'toenemen' wijst terug naar 'mijn uitspraken' uit de eerste regel.

'Dus de uitspraken van Salomo zullen toenemen gedurende de jaren dat je leeft?'

Als je naar het woord van God blijft luisteren, zul je toenemen in de kennis, inzicht, begrip en wijsheid, die in de uitspraken van God naar voren komen. Het is bijvoorbeeld mooi, als je al jong met die woorden van God vertrouwd raakt. Denk aan de Schepper als je jong bent, zegt de Prediker.

'Toch zijn er vandaag veel jonge mensen, die misschien wel bij Zijn woord zijn opgegroeid, maar dat loslaten.'

Het gaat erom, dat het woord van God in het hart landt en dat het in het hart gaat leven zodat de mens eruit en erdoor gaat leven. Mensen worden veel en vaak afgeleid van wat er werkelijk toe doet. De tegenwerker is erop uit, dat woord van God af te breken bij mensen en het te verdraaien en liefst te ontkrachten. Daarom zit er grote wijsheid in deze Spreuk, je bent zoon van Hem: blijf Zijn uitspra-

ken horen en aannemen!

24 juli 2012

'Vandaag weer een verrassende wending net als gisteren?'

Het is in het Hebreeuws net weer anders dan in de vertalingen:

*Ik doe je gaan in de weg van de wijsheid
ik doe je treden op de wegen van oprechtheid*

Salomo zegt dit tegen zijn zoon (vers 11) en heeft aan zijn zoon, zijn erfgenaam, de wijsheid onderwezen en nu kan de zoon op weg gaan met die wijsheid in zijn hart. Als die zoon die wijsheid bewaarde, dan zou hij ook juist handelen als koning.

'Maar dat geldt ook voor ons als mensen?'

Ja, geldt natuurlijk ook voor ons als zonen. Wij luisteren naar de grote Salomo, de Heer Jezus Christus, die ons aanspreekt. Wanneer wij Zijn woorden aannemen en dus Zijn wijsheid horen, dan worden wij automatisch op de weg van de wijsheid gebracht. We ontwikkelen een vaste wandel, op basis van de juiste principes.

'We hebben het voorrecht, dat wij gelovigen zijn en die wijsheid mogen kennen!'

Zeker, en we worden bovendien oprecht in de weg die we gaan. Het mooie is, dat het woord 'oprecht' in het Hebreeuws verwerkt zit in de naam Israël, die Elohim aan Jakob gaf na de worsteling bij de Jabbok. Het was niet langer 'Jakob' (de ijveraar, de hiel), maar Israël! Hij liep wel mank, maar ging verder zijn weg in oprechtheid met Elohim!

'Wonderlijk, hoe God Jakob vrijstelde door met hem te worstelen.'

Jakob bleek vasthoudend te zijn, daar verwijst zijn naam ook naar. Hij leidde het leven van Jakob, ook op de momenten, dat Jakob een eigen weg insloeg en via Luz bij oom Laban belandde. Daar ontving hij rijke zegen en bouwde een heel gezin op. Allemaal in de 20 jaar, dat hij via een omweg toch weer bij Bethel kwam: huis van God!

25 juli 2012

'Weet je, die Spreuken blijven mij boeien!'

*Als je gaat, zullen je voetstappen niet belemmerd worden
en als je rent, zul je niet struikelen.*

Spreuken 4:12

Is de uitspraak voor vandaag. Dit is het gevolg als de zoon van Salomo dicht bij de woorden van zijn vader blijft. De wijsheid van de lippen van Salomo zorgt ervoor, dat zijn zoon onbelemmerd wandelt. Dat kan, omdat de wijsheid die zoon bewaart. Hij slaat heen kromme wegen in.

'En dat geldt ook voor ons als zonen van God, die luisteren naar de grotere Salomo?'

Zeker. Als we de wijsheid van God tot ons nemen, niet alleen de melk, maar vooral ook het vaste voedsel, dan zal onze wandel vast worden en worden wij niet belemmerd. Niet door mensen, en evenmin door allerlei wind van leer. De hoogste wijsheid maakte God door Paulus' brieven bekend en dat leidt tot een wandel in liefde.

'Ja, Gods liefde staat centraal in de volkomenheidsbrieven, toch?'

Dat zeker. Het zou leiden tot eenheid naar buiten uit en dus tot een vaste wandel in de liefde (Efeziërs 5:1) van God. Dan voert genade van God de boventoon in het spreken en handelen van die wijze zonen. O, als dat meer zou functioneren bij gelovigen onderling! Dan zullen ook degenen die rennen, niet struikelen, zoals Israël dat wel deed (Romeinen 11:11). Rennen kan, maar is niet verplicht. De wandel zou automatisch ontstaan door de woorden van de al-wijze God en Vader!

26 juli 2012

'We zijn aardig bezig met dat Spreken 4, ik blijf elke dag benieuwd naar wat komt!'

De Spreuk (4:13) die nu aan de orde is, luidt:

*houdt vast aan de vermaning, laat niet los
neem haar in acht, want zij is je leven*

Het woord 'vermaning' heeft de associatie van: de opgeheven vinger. Het heeft meer de betekenis van: het hoofd in de goede richting draaien. De woorden van Salomo zetten het hoofd van zijn zoon in de juiste houding. De geest naar rechts en de blik recht vooruit. Woorden hebben invloed op het denken en wijzen de goede richting.

'Het doet denken aan het Griekse woord voor bekering: *metanoia*.'

Ja, en wij luisteren als zonen naar Christus Jezus, en Hij zet ons denken en hart in de goede richting: op God gericht. Daarbij schrijft Salomo: 'houd vast' en: 'laat niet los'. Het is zaak om als zonen van Hem bij dat woord en Zijn wijsheid te blijven. Meestal blijkt het eerste begin niet zo moeilijk; velen omarmen het evangelie van de genade. Je ziet echter vele jaren later dat er nogal wat afhaken, en dat uiteraard om allerlei redenen.

'Ja, Paulus zag het ook tijdens zijn leven gebeuren: hele gemeentes verlieten hem.'

Ze verlieten de boodschap van de verheerlijkte Christus Jezus. De aardse bediening van de Heer vinden velen minder moeilijk dan Zijn hemelse

bediening. Zij hebben liever de woorden van Jezus op aarde dan de woorden van de hemelse Christus Jezus. Is makkelijker, denken ze. Ze komen uiteindelijk bedrogen uit, want zij verlaten (houden niet vast, laten los) de genade van Christus.

'Zij missen dus het leven van en in de genade van Christus?'

Ja. Zij zullen gaandeweg steeds meer moeten en zichzelf heiligen en zo voorts. Ze komen in de kramp. Of leven in een wereld van vrome gevoelens in plaats van de nuchtere waarheid van Christus Jezus. Laten wij dan blijven bij de boodschap van genade, óók als kracht om dagelijks uit te leven!

27 juli 2012

'We gaan kijken naar het volgende vers, en daar ben ik heel nieuwsgierig naar!'

*kom niet op het pad van goddelozen,
en begeef je niet op de weg van kwaaddoeners*

Zegt Spreuken 4:14. Het woord 'pad' wijst op een goed begaanweg, een route die vaak gelopen is. Salomo wijst zijn zoon erop, niet dezelfde richting op te gaan als de slechten, de wettelozen. Zoals Romeinen 3 citeert: ...'scherp zijn hun voeten om bloed te vergieten, vernieling en ellende is in hun wegen'.... (vers 15,16).

'Dat is wel zo duidelijk ja, en de weg van de vrede kennen zij niet.'

Ja, het ontbreekt aan verzoening in het hart. Overigens uit zich dat het eerst door wat zij zeggen. ...'Hun keel is een open graf, met hun tong plegen zij bedrog, addergif (slangenvensijn) is onder hun lippen, hun mond is vol vervloeking en bitterheid'..... (vers 13,14, Rom.3). Veel daarvan hoor je om je heen of je hoort het op de televisie.

'Maar dat geldt dus ook voor wat wij typeren als 'nette mensen'.

Als je de woorden hoort, hoor je het hart. De mond spreekt van wat in het hart is. 'Waar het hart vol van is, loopt de mond van over' zegt het spreekwoord, dat als eerste door de Heer Jezus is gezegd. Is iemand vol van een sport, dan zal hij of zij steeds daarover spreken. Zo bezien weet je al wie je wel en niet kunt volgen, je hoort het en dat wijst Salomo: *kom niet op het pad van de goddelozen (slechten).*

'En de tweede regel sluit daar op aan.'

Daar zien we, dat de slechte zich kenmerkt door kwaad. In eerste instantie kwaad in de zin hebben en daarna ook doen. Dat gold ook voor bijvoorbeeld de schriftgeleerden en farizeeën, die ervoor zorgden dat Jezus aan het kruis kwam. Als was Hij een misdadiger en een rover. Tegen die donkere achtergrond zien wij Gods liefde des te sterker oplichten, Hij deed Zijn volk en de mensheid evenmin uit Zijn ogen weg

zoals in de dagen van Noach, maar schonk vergeving en rekende de krenkingen niet toe! Alle reden om Hem daarvoor te danken!

28 juli 2012

'Elke dag verbaas je je weer over de diepte die in de Spreuken zit.'

De Spreuk uit 4:15 spreekt ook weer aan:

Verwerp die, ga die niet op, wijk daarvan af en ga voorbij!

Hier gaat het om actief afwijzen van de wegen van de slechte kwaaddoeners. Dat zou de koning Rehabeam, de zoon van Salomo, in zijn oren knopen en ernaar handelen. Hij zou niet doen zoals de koningen van de omringende volkeren. Helaas constateer je, dat hij deze wijze woorden van zijn vader vergeten was en 1 Koningen 14:21-31 getuigt daar indringend van.

'Dat is erg duidelijk ja, en hij verhoogde de belastingen toch flink?'

Jawel, dat lezen wij in 1 Koningen 12. Een droevige geschiedenis, die de scheuring van het koninkrijk vertelt. Rehabeam hield eerst slechts 1 stam over: Juda. De rest ging achter Jerobeam aan, de koning van het noordelijke 11-stammenrijk. Zij werden afvallig van het huis van David. Het was overeenkomstig de profetie, dat het rijk verscheurd zou zijn en dat men tot afgoderij zou vervallen, en daar was Salomo in voorgaande, want al die vreemde vrouwen brachten hun afgoden mee.

'Zo ging Salomo precies niet doen wat de Torah zegt!'

Jawel, Deuteronomium 17:16,17 gaf voorschriften aan de toekomstige koningen, en Salomo nam ze niet in acht. Daarom zou het beter zijn, dat Jahweh zelf hun koning zou zijn en blijven, maar dat gebeurde niet. Zij wilden een koning zoals de volkeren rondom, ze wilden 'meedoen met de anderen'; 'erbij horen'; 'aanzien in de wereld hebben', et cetera.

Daarom zouden wij in de gemeentes het leiden overlaten aan de Heer die het hoofd is en de praktische, geestelijke lijnen door de *gezamenlijk optrekkende oudsten en opziens* -waar nodig- laten uitzetten. Uiteraard wijsheid biddend zoekend in de brieven van Paulus en zo te *dienen* in het lichaam van Christus.

29 juli 2012

'Vandaag kijken we naar vers 16 van Spreuken 4?'

*zij slapen immers niet als zij geen kwaad hebben gedaan,
zij worden van hun slaap beroofd als zij niet iemand hebben
laten struikelen.*

Hier zien we opnieuw het innerlijk van de slechte (wetteloze) of de kwaaddoener uit de vorige verzen. Zij leven kennelijk als zij kwaad kunnen doen. Dat is de afbreker, degene die erop uit is de

dingen voor en van anderen kapot te maken. Criminelen! Zouden wij nu zeggen. Hun slaap wordt zelfs van hen weggerukt als zij geen kwaad hebben kunnen doen.

'Dat is nogal wat. Lopen er vandaag zeker wel heel wat van rond op deze aarde.'

Ja, en de wetteloze zal straks erop uit zijn het volk Israël uit te roeien, hen geweld en kwaad aan te doen. Hij zal dat doen terwijl hij keurig in strak pak op televisie zijn 'waarheden' naar voren brengt, waar iedereen zich aan moet houden. Omdat hij ook een zeer gladde diplomaat is, zal hij de Verenigde Staten van Amerika, Europa, Afrika en het Midden-Oosten achter zich hebben.

'Maar hij past dus in de beschrijving van Spreuken 4:16?'

Jawel, want Daniël schrijft dat hij kwaad in de zin zal hebben en zelfs woorden tegen de Allerhoogste zal spreken, de waarheid op aarde zal werpen en de wereld zijn wil opleggen. Die wereld zal deels uit liefde en vooral uit angst voor de grote mensenmassa's die hij achter zich heeft, zich voor hem buigen. Hij zal zelfs aanbidding opeisen.

'Ongelooflijk. Dat men zó misleid zal zijn!'

Ja, en dat gaat allemaal gebeuren, de wereld wordt daar naartoe gedreven. Het is niet te keren. Uiteindelijk zal het exact volgens het bijbelse profetische scenario verlopen. Geen misverstand daarover! En degenen die dat niet willen horen, die moeten dat zelf weten, maar missen dan het onderscheidingsvermogen om de tijd waarin we leven, te onderkennen en daarboven uit: heft uw hoofden op, want uw verlossing is nabij! Dat wordt tegen Israël gezegd, maar de ekklesia, het lichaam van Christus, heeft een eerdere verwachting (Efeziërs 1:12)!

30 juli 2012

'Vandaag weer naar Spreuken, gisteren was ook weer bijzonder, hoe het in de nabije toekomst gaat.'

*want zij eten brood van goddeloosheid
en drinken wijn van gewelddaden*

Een aparte beeldspraak. Het woord brood (Hebreeuws: lèchèem) is heel nauw verwant aan het woord dat met 'eten' vertaald is. Heel treffend hoe in een typisch Hebreeuwse manier van spreken de enorm lust tot slechtheid en geweld wordt uitgedrukt. Het is en blijft een erg sterk weergegeven. Zo zullen de aanhangers van de antichrist zijn. Enorm bloeddorstig en erop uit, iedereen die anders belijdt dan hun religie, te doden. Met 'de scherpte van het zwaard'.

'Bedoel je dan te zeggen dat het doden in de tweede helft van de 70e week van Daniël met iets anders dan het zwaard gebeurt?'

We kunnen misschien denken aan een vreselijk werktuig uit de toch nog enigszins recente geschiedenis: de guillotine. Het lijkt erop, dat de dood door onthoofding gaat plaatsvinden. Allen die het beest en het beeld van het beest niet willen aanbidden zullen gedood worden. Net als in de dagen van Nebukadnezar (Daniël 3) men in een vurige oven geworpen werd.

'Maar dan is het lichaam van Christus toch al van de aarde weggerukt?'

Jawel, en als dat gebeurt, gaat het kwaad enorm doorzetten om tot een climax te komen in de tweede helft van de laatste jaarweek. Dan zal God door Zijn Zoon ingrijpen en precies op tijd het gelovig overblijfsel van het Joodse volk in veiligheid brengen door een dal van ontkoming te creëren waar zij een vluchtroute hebben om te kunnen vluchten naar Petra in Jordanië!

En intussen gaat men door met eten van het brood van het slechte en het drinken van de wijn van gewelddadigheid?'

Zo zal het zijn, het is niet anders. Zo staat het beschreven in het Profetisch Woord, dat zeer vast is. Die woorden zijn zeer behartenswaardig en als het ontbreekt in prediking en onderwijs, zal het zicht op de tijd waarin wij leven, ontbreken. Voor de gelovige die wel acht slaat op dat woord, zal het een diepe zekerheid zijn: God volvoert Zijn plannen!

31 juli 2012

'We kijken nu naar vers 18, wat een tegenstelling tot de vorige verzen!'

*en het pad van rechtvaardigen is als schijnend licht,
en licht op totdat de dag vast is geworden.*

Hier moet je toch onwillekeurig denken aan de dag van de opstanding, dat was licht in de duisternis, wat het ook voor het volk Israël zal zijn. Zoals Jesaja het prachtig zegt in Jesaja 60:1,2 :

*Licht op! Licht op!, want uw licht komt
en de heerlijkheid van Jahweh gaat over u op.
Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken
en donkere wolken de volken,
maar over u zal Jahweh opgaan
en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.*

Als de Heer Jezus Christus komt voor Zijn volk, zal het licht over hen opgaan. Hij zal hen begroeten in de heerlijkheid van Jahweh. Hij, de Heer Jezus Christus, is dé Tsaddiq, dé Rechtvaardige bij uitstek. Dan, als Hij komt zal Hij de rechtvaardigen van Zijn volk verzamelen en met hen optrekken naar Jeruzalem, vanuit Petra (Sela)!

'Geweldige toekomst voor het volk, en dat mogen wij nu al zien door het profetisch Woord, dat bijzonder vast is!'

Hij zal de weg banen, en via de koninklijke weg zullen zij naar Jeruzalem optrekken, waarschijnlijk dezelfde route als destijds de kleinere Jozua bewandelde toen die met het volk Israël Kanaän binnentrok. En die moesten het land veroveren op de toenmalige bewoners, de muren van Jericho vielen om en de inwoners werden gedood.

'Toch wel heel opmerkelijk, dat zulke geschiedenissen zo'n profetische inhoud blijken te hebben.'

De hele Schrift is een en al profetie. In alle geschiedenissen zitten waarheden die later opnieuw op een wat andere manier, maar langs dezelfde lijnen zullen verlopen. De verborgen betekenis van veel bijbelgedeelten blijken steeds weer waarheden te bevatten van de tijd van de verborgenheid waar wij nu nog steeds in leven en waardoor we uitzicht hebben op de climax van de verborgenheid: de wegrukking van het lichaam van Christus en daarna de onthulling van Hem en wij met Hem, en dat later aan heel de schepping!

1 augustus 2012

'Mooi gisteren, dat toekomstperspectief voor Israël.'

Onder leiding van haar Messias Jezus Christus. Ja dat is een machtig perspectief, dat we overal in de Schriften tegenkomen. We zijn mensen die het voorrecht hebben dit al te zien. Ook dat is genade.

*de weg van goddelozen is als de donkerheid
zij weten niet waarover zij struikelen zullen*

Zegt Spreuken 4:19. In scherp contrast met het vorige vers. De tsaddiqim, de rechtvaardigen tegenover de goddeloze (slechte). Licht, heel veel licht, tegenover duisternis. In licht wandelen betekent: je nergens aan stoten en geen moeite met het pad wat je bewandelt. Dat gold zeer voor de Heer toen Hij op aarde was en nóg meer in Zijn opstanding. Hij kwam uit duizingwekkend veel licht en werd mens. Na Zijn opstanding en verheerlijking en verhoging aan de rechterhand van Vader bewoont Hij nu een ontoegankelijk licht!

'De mens wandelt in duisternis als hij het licht van Gods woord ontbeert.'

Absoluut, en dat zal dan leiden tot struikelen en vallen. Dat struikelen deed Israël (Romeinen 11:11) en zie wat God daaruit tevoorschijn brengt? De redding gaat naar de gojim, de heidenen, de natiën, en is tot uitroeping van de gelovigen van het lichaam van Christus. Dat wil zeggen, dat de duisternis en donkerheid over het volk van God moest komen, zodat zij een periode doorbrengen waarin Jahweh Zijn aangezicht voor hen verbergt.

'Het is heel wat, dat wij zo overzicht en inzicht kunnen hebben.'

Zo zal ook in de (nabije) toekomst de goddeloze wereldmacht krijgen als hij zich als de wetteloze van geen enkele wet iets aantrekt. We zien in het

Midden-Oosten de onrust al ruim een jaar bezig, als het gaat om omvallende regimes. Het lijkt zelfs in Saudi-Arabië onrustig te worden, en toch weten wij, dat alles in Gods hand is!

2 augustus 2012

'We hebben nu een bekende tekst in zicht.'

Dat is vers 20 van dit boeiende Spreuken 4, ja.

*mijn zoon, sla acht op mijn woorden,
neig je oor tot wat ik zeg.*

Is wat Salomo tegen zijn zoon zegt. De woorden niet vergeten en steeds weer het oor aan die woorden lenen. Talloze mensenwoorden worden elke dag uitgesproken. Daarboven staan de woorden die Salomo tegen zijn zoon zegt en dat geldt vanzelfsprekend voor de woorden die God tegen ons als Zijn zonen spreekt.

'In hogere zin is dit God die tegen Zijn Zoon Jezus Christus spreekt?'

Ja! Dat geldt steeds, als dit soort uitspraken in de Schrift staan, Het gaat in eerste instantie dan om God, die tegen Zijn Zoon spreekt. En we merken op, dat het ook gaat om God die tegen Zijn zoon Israël spreekt. Zo zien we dat in dat zoonschap en zoon-zijn allerlei zonen van Hem bedoeld worden. Samen met de Heer zelf, Israël, zijn wij bedoeld en zullen wij Hem dienen.

'En dat dienen bestaat allereerst uit het oor neigen tot Zijn uitspraken?'

Als we kijken naar Maria en Martha wel. Martha was wel een goede gelovige, maar Maria bleek niettemin het goede deel gekozen te hebben. Het dienen van Hem in praktisch opzicht kan nooit belangrijker worden dan het luisteren naar Zijn woord. Eerst en bovenal dat laatste, en van daaruit kun je Hem praktisch optimaal dienen.

'Ja, bij Israël staat het 'Sjema' ook bovenaan: 'Hoor, Israël, hoor....'

Ja en dan is dat wat zij vergaten te doen. Zij hoorden op zeker moment de Thora niet meer en weken af van Jahweh en namen Zijn woord niet in acht. Het leidde tot een lange en droevige geschiedenis van afgoderij en ballingschap. die erop volgde. Toch is Jahweh trouw aan Zijn beloften en zal doen wat Hij met een eed gezworen heeft! Ook voor ons zijn het bijzonder rijke beloften, die allemaal waar gaat maken! Luister daarnaar en leef!

3 augustus 2012

'Vandaag weer een Spreuk, lijkt mij weer boeiend!'

Ja het is vers 21 van Spreuken 4:

*laat ze niet wijken van je ogen,
bewaar ze in het binnenste van je hart.*

Hier wordt het oog direct verbonden met het hart van de mens. Naar het Hebreeuws is oog tegelijkertijd de bron. De letter ayin is zowel 'oog' als 'bron' en de letter heeft ook de vorm van een oogholte of een bron. Door het oog komen de meest indringende indrukken naar binnen. Dat wist Salomo en hij raadde zijn zoon dan ook aan die woorden van hem, van Jahweh te lezen.

'Het oog is de meest directe toegang tot je hart?'

Jawel, dat wist de tegenstander die Eva's oog richtte op de vrucht van de boom van kennis van goed en kwaad, nadat hij haar eerst door zijn tong van de wijs had gebracht. Zij zag de vrucht dat die begerlijk was en zij nam en at en nam Adam mee. Als slimme 'verkoper' had de slang gezien hoe je de mens moet benaderen!

'Ja, zo werkt het bij de mens! Daarom houden wij ons oog op het Woord gericht!'

Het woord *bewaren* is ook *bewaken* in het Hebreeuws. Het is het bekende woord 'sjamar' waar ook 'Samaria', de hoofdstad van het 10-stammen rijk, van afgeleid is. We zouden die woorden bewaren en ook bewaken in ons hart. Letterlijk staat er voor 'in het binnenste': *in het midden*, en dat duidt op de plaats van heerschappij.

'Als je dat weet, wordt het des te sterker, deze Spreuk!'

Het woord van God is altijd doortrokken van Zijn genade en hoe later in de tijd de onthullingen, doe meer genade erin zit, want Gods hart wordt eerst helemaal zichtbaar door de woorden die Christus Jezus spreekt door de brieven voor het lichaam van Christus. Vooral die woorden zouden wij in onze ogen houden en bewaren en bewaken in ons hart, zoals tegen Timotheüs gezegd wordt:

O Timotheüs, bewaar het jouw toevertrouwde..... (1 Timotheüs 6:20)

4 augustus 2012

'Mooi die Spreuken, ik vind het dagelijks voedsel!'

Gods woord is het brood voor onze geest, we kunnen niet leven bij brood alleen, zei de Heer, maar bij alle woord dat uit de mond van God uitgaat. Daarom is het blijven bij die woorden van Hem belangrijk!

*ze zijn immers leven voor wie ze vinden,
en genezing voor heel hun vlees*

Dubbele zegen voor hen die de woorden 'vinden' als beeldspraak voor het horen van de woorden van God. Niet alleen leven, maar ook genezing. Dat doet opnieuw denken aan die Samaritaan, die

ons als zwaar gewonde langs de kant van de weg vindt en opraapt en olie en wijn in onze (geestelijke) wonden giet, waardoor leven en genezing het vlees binnenstromen.

'Wat is dat toch een geweldig verhaal he, wat de Heer vertelde.'

Ja, Hij is zelf natuurlijk die Samaritaan, die de gewonde (zondige) mens ziet, met innerlijke ontferming bewogen is en die mens op Zijn eigen rijdier helpt. Let erop, dat die mens langs de kant van de weg zelf helemaal niets doet! Ligt daar alleen te sterven. En de Samaritaan doet alles; alle handelingen worden door Hem gedaan. Zo ontvangt die stervende *leven* en *genezing* en de Samaritaan betaalde ook nog eens alles voor de komende twee dagen die Hij zelf afwezig zou zijn.

'Ja geen wonder, dat de functies van het Woord hetzelfde zijn!'

Precies, want die Samaritaan is Hem, van wie gezegd wordt dat Hij het Woord is, dat vlees is geworden. Dat dat Woord hetzelfde doet als wat die Samaritaan doet, is volstrekt logisch. Het Woord geeft *leven*, want in het woord was leven en het leven was het licht van de mensen (Johannes 1:1-4). En het Woord geneest, geeft innerlijke heling en genezing. Want het woord is het woord van *genade van God* en dát geneest je innerlijk, heerlijk!

5 augustus 2012

'We zien vandaag weer een belangrijke Spreuk!'

*bescherm je hart boven alles wat te behoeden is,
want daaruit zijn de uitingen van het leven.*

Een bijzonder belangrijke! Het gaat om het hart, dat is het centrum van de mens, zoals het letterlijke hart dat is voor het menselijke lichaam. Salomo zegt zijn zoon dat hart te beschermen boven alles. Want hij wist als geen ander, dat dat het leven van de mens bepaalt. De Heer zelf zei dat de mens spreekt uit de overvloed van het hart. Wat in het hart is, hoor je aan het spreken van de mens.

'Ja, waar het hart vol van is....'

En waar je hart is, daar zal ook je schat zijn. Mensen laten hun hart bepalen door wat zij zien en horen. Wat door je oren en ogen binnenkomt bepaalt en vormt je hart. Vanzelfsprekend is het woord van God daarin voor de gelovige bepalend. Daarom is het vreemd als bij gelovigen de Bijbel in de boekenkast stof staat te vangen en allerlei media constant toegang hebben tot het hart.

'Dat is waar, je besteedt vaak meer van je tijd aan nutteloze media, dan aan wat de Schrift zegt.'

Wat in het hart van de mens is, blijkt eerst uit hoe hij denkt en de beleeft. Je kunt ook aan het gedrag van een mens aflezen wat in het hart is. Waar is het op gericht? Wat is de gezindheid (houding, neiging) van het hart? Als het van de Heer is dan zal dat te merken zijn in het dagelijks leven. Is het een verdeeld hart, dan zal dat ook opvallen bij de geestelijke gelovige.

'De mens ziet wat voor ogen is, maar Jahweh ziet het hart!'

Dat is een diepe waarheid uit 1 Samuël 16:7, bij de uitkiezing van David tot zalving tot koning door Samuël. Juist de achtergestelde, degene van wie gezegd wordt: 'o ja, die is er ook nog', die werd door de Heer gekozen tot koning, want de Heer zag het *hart* van David. Hij ziet ook ons hart, en vult dat met Zijn genade!

6 augustus 2012

'We naderen het einde van hoofdstuk 4 van Spreuken, het gaat dan weer snel.'

We hebben al veel mogen putten uit deze bron via Salomo. We gaan kijken naar het vers dat nu aan de orde is:

*doe weg van jou valsheid van mond
en houd bedrog van lippen ver van je verwijderd.*

Eerst sprak Salomo over het bewaren of beschermen van het hart, nu spreekt hij van wat uit het hart komt: de woorden die je door je mond komen. Wat over je lippen komt. Als het hart recht is voor God, dan zullen er geen verdorven of verdraaide woorden door de mond geuit worden. Als het hart echt gevuld is met Zijn genade, dan zal er geen verderfelijk of verdraaid woord uit de mond komen.

'Het is fijn als je mensen ontmoet bij wie het zo is. Eerlijke woorden.'

Jawel, en het is heel wonderlijk als je bij jezelf de verandering hebt gezien, je kwam tot geloof, genade vulde je hart, en je woorden werden recht en oprecht. Het verderf verdween en je spreekt oprecht, er zit geen verdraaiing meer in. Zo was het bij de Heer, toen Hij op aarde wandelde, in Zijn mond werd geen bedrog gevonden, zegt Petrus. Zijn gedachten waren altijd vol genade en redding.

'Heel veel mensen blijken vroeg of laat niet zuiver in spreken te zijn, hoe goed ze ook hun best doen.'

Het is juist voor een koning van heel erg groot belang, dat hij zuivere woorden spreekt, dat heeft weerslag op heel het volk. Daarom geeft Salomo dit mee aan zijn zoon. Oprecht in spreken zijn, de tong beheersen; het zegt veel over het innerlijk (hart) van de mens. We hoeven maar heel even rond te kijken in de wereld en te luisteren naar wat door wie gezegd wordt en het bedrog van lippen blijkt. Daarom valt zuiverheid van lippen zo op. Het kan niet anders: het hart vol van Zijn

genade? Dan blijkt dat uit wat je zegt! Hij geeft je goede woorden, dat gaat vanzelf, door Zijn kracht, je geeft het en laat het in Zijn hand!

7 augustus 2012

'We gaan nu naar vers 25 van dat vierde hoofdstuk, ik ben weer benieuwd!'

*laten je ogen recht vooruitkijken
en je oogleden zich recht vóór je houden.*

Het gaat Salomo hier om de juiste richting hebben; de ogen zijn de spiegels van de ziel, zegt men weleens. Het oog is de bron volgens de Hebreeuwse lettersymboliek. Het gaat eerst om wat het oog binnengaat (Zijn woord) en daarna geeft het richting aan de blik in de ogen.

'Ja, en we zouden opmerken wat we niet zien, zegt 2 Corinthiërs 4.'

Als mensen steeds hun blik afkeren of neerslaan hebben ze ofwel iets te verbergen, ofwel zijn ze erg onzeker. Het woord heeft reinigende werking en zorgt ervoor dat je innerlijke zekerheid hebt, De Heer werd door Zijn tijdgenoten niet gewaardeerd, omdat Zijn aangezicht vast gericht was op Jeruzalem. Zijn blik vertelde veel.

'Ja, hoe mensen uit hun ogen kijken, je kunt er zoveel uit aflezen!'

Als je hart vast is geworden door Zijn genade, Zijn geest, dan kun je niet anders dan een rechte weg gaan en dat blijkt ook uit je oogopslag. Ogen staan in de Schrift nogal eens voor geestelijke dingen. In een visioen zag de profeet Ezechiël raderen vol met ogen, en dat wijst op een intense werking van de geest van God, die alles onder Zijn controle heeft. Hij heeft zicht op alles wat gebeurt.

'Het is wel opmerkelijk ja, en de Heer zei toch iets over ogen?'

Ja de balk en splinter. Mensen kunnen soms heel scherp met hun ogen dingen bij anderen waarnemen en dat wat hun eigen fout is (de balk in het eigen oog) zien ze het scherpst bij de ander. Vandaar dat de heer er zo over spreekt, Hij kent de mens als geen ander. In Efeziërs 1 wordt zelfs gesproken over 'verlichte *ogen* van het hart.' God is het, die dat geeft. Als je dat als gelovige hebt, dan kijk je anders naar de dingen in het leven, anders naar mensen, je kijkt met Gods liefde!

8 augustus 2012

'Mooi hoor, elke dag blijkt weer iets bijzonders uit Spreuken.'

Het 26e vers onderwijst ons:

*baan het spoor voor je voet,
en laten al je wegen vaststaan*

Nadat het hart, de ogen, de mond, de lippen aan de orde zijn gekomen, is het hier de voet die voor het voetlicht komt. Ja, Salomo wist wat hij onderwees en dat was door God geleid. Voor: 'baan het spoor' staat een woord dat in de concordante tekst weergegeven wordt met 'overweeg'. Het gaat om de levenswandel.

'De overweging zou door en vanuit Zijn woord zijn, uiteraard!'

Hoe je voeten gaan, wordt door je instelling, gezindheid, houding bepaald. Romeinen zegt, dat bij zondaren hun voeten soms scherp zijn om bloed te vergieten. Bij de gelovige is het anders: de voet zal daarheen gaan waar de mens er voor de ander kan zijn, en voor het aangezicht van God leeft.

'De voeten van de Heer werden uiteindelijk doorboord aan het kruis.'

Ja, Zijn voeten ondergingen het lijden, en dat heel diep. Waar Zijn voeten geweest zijn, we weten er niet alles van, omdat van Hem over de jonge jaren van 12 tot 30 in de Schrift weinig staat. Hij leerde het vak van aannemer van vader Jozef en kon goed bouwen. Later zouden anderen spijkers in Zijn voeten slaan om Hem aan het kruis te nagelen. Dat was het einde van Zijn leven voor de opstanding. Het werd met lijden afgesloten en in en na de opstanding wachtte Hem alles overstijgende heerlijkheid. Ook ons!

'Geweldig he, dat we Zijn plannen mogen kennen.'

Bijzonder, en als je daarmee rekening houdt in je leven, dan wordt je gang door het leven vanzelf vast, want je bent gericht op dat grote doel van God, dat Hij alles in allen zal zijn. De wegen die je gaat, worden verlicht door Zijn woorden. Dat geeft vastheid en stabiliteit. Dat in het besef, dat wij te allen tijde in de genade van God leven!

9 augustus 2012

'We kijken vandaag naar vers 27 van Spreuken 4, zeker?'

Het is opnieuw aansluitend bij de vorige verzen:

*wijk niet af naar links of naar rechts
keer je voet af van het kwaad*

Ging het in het vorige vers om de vastheid en stabiliteit, hier gaat het om het wandelen op de rechte weg, zonder af te wijken. Je kunt afwijken van de weg van het geloof naar links (het woord van God in twijfel trekken) of naar rechts (tradities naast de Schrift). Dat Zijn de 'valkuilen' voor de gelovigen. Je bent als gelovige stabiel en vast als je steeds dat woord van God tot je neemt. Je bent niet meer van je plaats te krijgen. Dat is ook voor de dienende gelovige het vaste, om 'standvastig, onwankelbaar en steeds overvloedig in het werk van de Heer' te zijn.

'We zijn bijzonder gelukkig, dat we dat woord hebben.'

Het 'keer je voet af van het kwaad' is de afsluiter van dit 4e hoofdstuk. Daarmee worden de aanwijzingen van Salomo nog even samengevat. Daardoor lezen wij ook wat God, de Vader, tegen Zijn Geliefde zoon zegt. Hij, onze Heer, week consequent van het kwaad, Zijn voet ging de weg van God. Geweldig hoe Hij ook nu wandelt in geestelijk opzicht te midden van de natiën.

'We zijn ook zonen, en luisteren steeds naar Vader, heerlijk.'

Dat is zo, heel de schepping wacht op de onthulling van de zonen van God. Die zonen leren nu al te wandelen in genade zonder dat zij naar links of rechts afwijken en hun voet doen wijken van het kwaad, in het diepe vertrouwen op onze God en Vader, die alles in Zijn hand heeft en ons in ons leven vaste koers geeft.